

396.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji.

Art. 1. W czasie wojny każdy pracownik kolei, żeglugi parowej, poczty, telegrafu i telefonu, aż do 50 r. życia, — o ile w myśl obowiązujących ustaw nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej,—może być odpowiednio do swych kwalifikacji i specjalności powołany za wynagrodzeniem do obsługi komunikacji wojskowych i łączności armji.

Art. 2. Ilość i rodzaje pracowników, powołać się mających na mocy tej ustawy, ustalone będą przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami. Powołani pracownicy na mocy niniejszej ustawy otrzymują wynagrodzenie, przewidziane w ustawie z dn. 11 lipca 1919 r. Dz. Pr. № 59, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 3. Pracownicy, w art. 1 wymienieni, z chwilą ich powołania składają przysięgę dla nich przepisaną, stają się osobami, należącymi do pocztu wojennego, i jako takie podlegają mocy ustaw, przepisów i rozkazów wojskowych.

Art. 4. Winni uchylenia się od obowiązków, ustawą niniejszą nałożonych, podlegają karom, przepisanyim za uchylenie się od powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

397.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r.

Art. 1. Weteranom powstania 1831 i 1863 r., jak również pozostałym po nich wdowom przyznaje się prawo, począwszy od 1 lipca 1919 r. do

dożywotniej pensji ze Skarbu Państwa na poniżej wymienionych zasadach, o ile nie mają zabezpieczonej starości.

Art. 2. Wysokość pensji dożywotniej dla weteranów wynosi:

a) nieposiadającym stopnia oficerskiego	miesięcznie	250 mk.
	rocznie	3000 "
b) posiadającym stopień oficerski	miesięcznie	300 "
	rocznie	3600 "

Art. 3. Wdowy po weteranach, które weszły w związki małżeńskie, przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają na czas wdowieństwa prawo do pensji dożywotniej ze Skarbu Państwa w wysokości połowy pensji, do jakiej miałyby prawo mąż pozostający przy życiu. O ile weteran, względnie wdowa, pobiera już z innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, pensja dożywotnia należy się tylko w wysokości różnicy między ustalonym niniejszą ustawą wymiarem, a wspomnianem zaopatrzeniem.

Art. 4. Dla uzyskania prawa do pensji dożywotniej, oraz dla ustalenia stopnia oficerskiego, uczestnik powstania winien wylegitymować się z czynnego udziału w szeregach, lub w organizacji powstania przed specjalną Komisją kwalifikacyjną przy Centralnym Zarządzie uczestników powstania 1863 r. w Warszawie, który przedstawia Ministerstwu Spraw Wojskowych imienny wykaz weteranów dla wciągnięcia kandydatów na listę uczestników powstania 1831 i 1863 r.

Art. 5. Wzmiankowana w art. 4 Komisja Kwalifikacyjna składa się z 3 uczestników powstania 1863 r., delegowanych po jednym przez Stowarzyszenia weteranów we Lwowie, Warszawie i Krakowie, 3 weteranów zaproszonych przez Rząd i 2 przedstawicieli Rządu, t. j. Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Skarbu.

Art. 6. Kredyty potrzebne na wypłacenie pensji dożywotniej weteranom i ich wdowom są wnoszone do budżetu Ministerstwa Skarbu po porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Tramęczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

w z. *Byrka*